

Publicerad 2023-04-07 22:35 av Jim Friberg

Vredgad

Ingen svart sol danar sig vid dagens dämning
När synen är stjärnbestrykt ser vi först klart
döende dagens dom över vad vi borde gjort
Min vrede blir, av avighet
för att ofrivillig oundvikligt bli
en del av den ogryende tid

Åldrande ådror, korpen flyr sin flykt i fjärran natten
Jag vakade vaket, alldeles för vredgat misstänksam mot dagen
för att nånsin njuta av ljuset
I troende otveksamhet trodde jag mig kunna
skilja fiende från frände
och jaga från jagad

Gryning gav mig illavarslande tidender
och stirrad blind tills stjärnors spörsmål
föll över mig med solens fall i väster
Tidens tynande sista andetag
blev också mina i väntad storm
för att härja min famlande flimrande flamma

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jim Friberg med Poeter.se id #44346 innehar upphovsrätten